EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli, 10.6.2011
KOM(2011) 342 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE RADE

hodnotiaca pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade, ktorý sa týka vymáhania splatných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02

(podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

SPRÁVA KOMISIE RADE

hodnotiaca pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade, ktorý sa týka vymáhania splatných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02

(podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

Túto hodnotiacu správu vypracovala Komisia podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES zo 16. júla 2003 o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, ktorú chce Talianska republika poskytnúť svojim výrobcom mlieka.

Podľa článku 1 uvedeného rozhodnutia pomoc, ktorú Talianska republika poskytla svojim výrobcom mlieka tým, že za nich zaplatila Únii sumu, ktorú mu výrobcovia mlieka dlhovali následkom dodatočných poplatkov za mlieko za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02, a tým, že umožnila týmto výrobcom zaplatiť svoj dlh prostredníctvom bezúročných odkladov úhrad počas niekoľkých rokov, sa výnimočne považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom za predpokladu, že:

– výrobcovia splatia celú sumu prostredníctvom ročných splátok v rovnakej výške a

– doba splatnosti, ktorá začne plynúť 1. januára 2004, nebude dlhšia ako 14 rokov.

Podľa článku 2 rozhodnutia sa poskytnutie pomoci podmieňuje tým, že Taliansko oznámi celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia Európskemu poľnohospodárskemu usmerňovaciemu a záručnému fondu (EPUZF) a tým, že Taliansko odpočíta tento nesplatený dlh v troch ročných splátkach rovnakej výšky z výdavkov poskytnutých EPUZF v novembri 2003, novembri 2004 a novembri 2005.

Taliansko náležitým spôsobom oznámilo celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia v liste z 26. augusta 2003.

Zrážky aktuálneho nesplateného dlhu sa náležite odpočítali z výdavkov poskytnutých EPUZF v novembri 2003, 2004 a 2005.

V článku 3 rozhodnutia sa od príslušných talianskych orgánov vyžaduje, aby každý rok predložili Rade a Komisii správu o pokroku, ktorý dosiahli pri vymáhaní dlhovanej sumy od výrobcov, ktorá vyplýva z dodatočných poplatkov za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02.

Talianske orgány predložili v zmysle tohto ustanovenia listom agentúry AGEA z 15. novembra 2010 Komisii svoju šiestu správu týkajúcu sa splátky v roku 2009.

Platenie poplatkov vo forme splátok

Z celkového počtu približne 23 200 výrobcov, ktorí v súčasnosti dlhujú poplatky za 7 období stanovených v rozhodnutí Rady a ktorí však od vnútroštátnych súdov získali rozhodnutie o odložení platby do vynesenia konečných rozsudkov, sa 15 384 z nich rozhodlo zaplatiť dlhovanú sumu formou splátkového programu. Platba formou splátkového programu bola podmienená zrušením všetkých prebiehajúcich súdnych sporov. Okrem toho bude mať

nevyplatenie ktorejkoľvek ročnej splátky za následok vylúčenie zo splátkového programu a následne zabavenie celej dlžnej sumy výrobcovi spolu s kumulovanými úrokmi.

Dlhy 15 384 účastných výrobcov predstavovali v roku 2004 pred splatením prvej splátky celkovo približne 345 miliónov EUR, čo predstavuje asi štvrtinu celkovej dlžnej sumy výrobcov na poplatkoch. Zdá sa preto, že do programu sa väčšinou rozhodli vstúpiť výrobcovia, ktorí v menšej miere produkovali nadbytočné dodávky mlieka. Na druhej strane výrobcovia s výraznejšími nadbytočnými dodávkami mlieka (asi 8 000 výrobcov, ktorým sa vyúčtovala približne 1 miliarda EUR na poplatkoch, ktoré za uvedených sedem období dlhovali) sa rozhodli nevstúpiť do programu. Treba však uviesť, že sa talianskym orgánom v roku 2009 doručilo približne 58 nových žiadostí o možnosť splácania dlhu vo forme splátok, čo zodpovedá hodnote približne 1,7 milióna EUR.

Šiestu splátku malo zaplatiť 11 502 výrobcov v celkovej sume 24 501 645,02 milióna EUR do 31. decembra 2009. Z overení, ktoré vykonali talianske orgány, vyplynulo, že 11 354 výrobcov v roku 2009 riadne splatilo sumy v celkovej hodnote 23 580 227,82 milióna EUR. To znamená, že 99 % výrobcov splatilo načas v šiestej splátke 96,2 % poplatkov. Pri prvej, druhej, tretej, štvrtej a piatej splátke sa včas zaplatilo 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 % resp. 96,4 % dlžnej sumy. Preto je celková výška poplatkov vybraných v prvých piatich splátkach 151 miliónov EUR (približne 98 % celkovej dlžnej sumy).

Tieto úrovne splácania síce poukazujú na všeobecný záujem zúčastnených výrobcov plniť si svoje záväzky, Komisia však zastáva názor, že ďalší postup uplatňovaný v prípadoch, keď sa platba neuskutočnila včas, je hlavným ukazovateľom miery angažovanosti štátnych orgánov, pokiaľ ide o zabezpečenie riadneho dodržiavania podmienok splátkového programu a o výber celkovej výšky splatných poplatkov.

Pokiaľ ide o šiestu splátku, neboli zaznamenané platby zvyšných 148 výrobcov v celkovej hodnote 921 417,20 EUR.

Za piate splátkové obdobie 166 výrobcov ešte nezaplatilo splátky, ktoré na konci roka 2008 zodpovedali sume 908 072,62 EUR. Podľa informácií talianskych orgánov všetky tieto prípady oznámili ústredné orgány príslušným regionálnym orgánom, aby vymohli platby celej dlžnej sumy s úrokovou sadzbou mimo splátkového programu.

Najskôr sa predpokladalo, že splátku nezaplatilo 166 výrobcov, neskôr sa však ukázalo, že splátku skutočne nezaplatili iba 54 z nich. Pre týchto výrobcov to znamenalo zrušenie možnosti zaplatiť dlžnú sumu v splátkach a začatie konania vo veci núteného vymáhania.

Poplatky splatné za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02 nezahrnuté do splátkového programu

Už sa spomenula relatívne nízka úroveň využitia možnosti splátkových platieb, pokiaľ ide o výšku splatených poplatkov. Približne tri štvrtiny celkovej nevyrovnanej sumy nezaplatených poplatkov za príslušné obdobie sa nezaradili do splátkového programu. Poplatky, na ktoré sa nevzťahuje program z roku 2003, zodpovedajú 767 miliónom EUR a zhruba 91 % tejto sumy, asi 701 miliónov EUR je namiesto toho predmetom sporu na talianskych súdoch.

Komisia vo svojich predchádzajúcich hodnotiacich správach predložených Rade vyjadrila názor, že Taliansko by sa vo svojich výročných správach malo osobitne zamerať na súdne

spory týkajúce sa príslušných siedmich období a malo by v nich uviesť podrobnosti potvrdzujúce uskutočnenie platby výrobcami, ktorí spor prehrali. Bez týchto údajov nie je Komisia schopná správne monitorovať pokrok pri výbere tej časti poplatkov, ktorá nebola zaradená do splátkového programu.

Na rozdiel od správy Talianska o štvrtej splátke, správy týkajúca sa piatej a súčasnej šiestej splátky neobsahujú žiadne informácie ohľadne týchto súdnych sporov.

Napriek tomu z dodatočných informácií talianskych orgánov v odpovedi na žiadosť Komisie vyplýva, že talianske správne orgány úspešne vybrali približne 13 miliónov EUR. Skutočný výber týchto súm zodpovedá 6,8 milióna EUR. Informácia z mája 2010 taktiež ukazuje, že okolo 580 miliónov EUR je stále predmetom sporu na talianskych súdoch. V apríli 2009 Taliansko prijalo zákon, ktorým sa stanovuje systém úhrady splatných poplatkov s úrokovou sadzbou, ktorá sa rovná referenčnej sadzbe únie zvýšenej o niekoľko percentuálnych bodov. V júli 2010 bolo prijaté prenesenie platieb splatných na základe tohto zákona. Plánovalo sa udeliť túto možnosť prenesenia v kontexte schémy *de minimis*.

Komisia vyjadruje poľutovanie nad pomalým pokrokom pri výbere časti poplatkov nezahrnutej do splátkového programu a nad nedostatočnou mierou informácií, ktoré poskytli talianske orgány. Pomalý pokrok sa vzťahuje ako na dĺžku súdnych sporov, tak aj následne na dĺžku vymáhania súm v prípadoch, kde súdny spor skončil (talianska správa týkajúca sa šiestej splátky neobsahuje žiadne informácie ohľadne vymáhania, ale predchádzajúca informácia v odpovedi na žiadosť Komisie dokazuje, že po úspešných súdnych pojednávaniach sa do roku 2010 vybralo asi len 6,8 milióna EUR). Číselné údaje vyjadrujúce výber poplatkov, ktoré v skutočnosti nikdy neboli predmetom sporu, a preto boli ihneď vymáhateľné, odrážajú nedostatky súčasného procesu výberu poplatkov (z poplatkov vo výške 66 miliónov EUR, ktoré nikdy neboli predmetom sporu, sa ešte nepodarilo vybrať asi 18 miliónov EUR).

Komisia neustále pozorne sleduje proces vymáhania v Taliansku, najmä vymáhanie poplatkov, na ktoré sa nevzťahuje splátkový program. Útvary Komisie pri viacerých príležitostiach predložili svoje pripomienky (vrátane negatívnych poznámok) talianskym orgánom a vyžiadali si od nich podrobné informácie o rôznych aspektoch vymáhania poplatkov za mlieko.

Záver

Komisia zastáva názor, že pokrok, ktorý dosiahli talianske orgány pri vymáhaní dlžných súm od výrobcov, ktorí sa rozhodli vstúpiť do splátkového programu schváleného Radou v roku 2003 na obdobie rokov 1995/96 až 2001/02, je ukážkou jeho primeraného riadenia. Komisia však vyslovuje poľutovanie, že v prípade absencie akýchkoľvek informácií o výške poplatkov skutočne vyzbieraných od zúčastnených výrobcov, ktorí platby neuskutočnili a ktorí boli preto vylúčení z ďalšej účasti, nie je schopná posúdiť vynaloženú námahu ani pokrok pri výbere príslušných poplatkov. Komisia považuje za nevyhnutné, aby budúce správy talianskych orgánov obsahovali dostatočne podrobné informácie o výbere poplatkov.

Pokiaľ ide o sumy poplatkov, ktoré neboli zahrnuté do splátkového programu a vzhľadom na ktoré prebiehajú na talianskych súdoch spory, Komisia už vo svojej hodnotiacej správe predloženej Rade v roku 2010 vyjadrila nespokojnosť s príliš pomalým pokrokom vo vymáhaní poplatkov za prekročenie kvót na mlieko a názor, že tento spôsob vymáhania poplatkov sa musí výrazne zlepšiť. Číselné údaje však dokazujú, že sa nezaznamenal žiadny

väčší nový vývoj a v tomto prípade sa ani zďaleka nepodarilo dosiahnuť efektívnosť právnych predpisov EÚ, vzhľadom na takú vysokú sumu nezaplatených poplatkov počas takého dlhého obdobia.

Komisia očakáva, že v budúcich ročných správach sa zdokumentuje vývoj uskutočnených súdnych sporov za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02 a vykonanie konečných rozsudkov potvrdzujúcich výšku splatných poplatkov.